

STENROTH SUKUSEURA RY:N JÄSENLEHTI

KIVENJUURET

NRO

36

huhtikuu 2016

-
- RIKU NIEMI
– tunnettu kapellimestari ja säveltäjä
 - STENROTHIT
kokoontuvat sukuseuran vuosikokoustapahtumaan
 - SUKUJUTUT
tutuksi
 - SUKUMME
Angolassa
 - AARTEITA
tutkimassa

Pääkirjoitus

Monta tapaa muistaa – esineet kertovat

Tämän lehden valmistuminen aikataulun mukaan teki nyt tiukkaa. Syynä oli kahden aikuisen taloudeksi supistuneen perheemme muutto pienempään kotiin. Muutos ja muutto olivat toivottuja, pitkään suunniteltuja, mutta arvatenkin todella työläitä toteuttaa.

Mitä tehdä sohvalle ja keinutuolille (isäni isänsän tekemiä), entä piirongille (isäni äidin sukuhaaran aarre)? Tulivat mukaan.

Pellava- ja pitsiliinoja löytyi jokaiselta sukuhaaralta jokaiselta esiäitien sukupolvelta. Kahvitahroineenkin ne päätyivät vielä uuteen kotiin, kellariin kuitenkin. Yksi virkattu päiväpeite on niin säpäleinä, että se taitaa joutua roskikseen. Mutta senkin tekijään liittyy tarina.

Valokuva-albumien selaaminen riskeerasi tiukan tavaroiden pakkausaikataulun: "Voi, muistatko tämän?" Järjestämättömiä valokuvia on monta laatikkoa. Jossain bittiavaruudessa niitä olisi vielä ollut lisää, jos olisi ymmärtänyt ottaa talteen ennen kännykän rikkoutumista.

Tämän kynttilänjalan on enoni sorvannut, olkoonkin että molempien suvuista meille kulkeutuneita kynttilänjalkoja löytyi parikymmentä. Sitä ei heitetty pois (eikä niitä muitakaan).

Kalliita aarteita ovat myös omien lasten lelut ja muistojen laatikkoon säilötyt vaatteet. Miehen omaa lapsuuden nallea ei saa heittää pois. Oma nukkenikin on tallessa.

Osasta kirjojakin täytyy luopua. Valinnat ovat vaikeita, varsinkin jos yrittää säilyttää sovun. Voisin helposti pistää kiertoon suurimman osan mieheni kirjoista – ja kuulemma samaa pätee toiseenkin suuntaan. Ilmapiirin kiristymistä on havaittu ajoittain. Syyttä ei muuttoa kuvata yhdeksi isoimmista stressitekijöistä.

Monista tavaroista olemme myös pystyneet luopumaan. Toivottavasti ne saavat kierrätyksen kautta hyvät uudet kodit ja ilahduttavat uusia omistajia.

Vielä kun jaksaisi koota suvun esineisiin liittyviä tarinoita niin, että ne siirtyvät jälkipolvillekin. Ehkä kesälomalla voisi aloittaa.

Tuntuuko tutulta? Onneksi jotkut ovat esineitä säilyttäneet, kuten Liisa Sjöblom kertoo kirjoituksessaan aarteiden löytymisestä (sivu 14).

Kaarina Wilskman
päätoimittaja Kivenjuuret

Kuva: Harriet Bruce

Sisältö

Pääkirjoitus: Monta tapaa muistaa – esineet kertovat	2
Puheenjohtajalta: Tulkaa mukaan	3
Stenrothit kokoontuvat sukuseuran vuosikokoustahtumaan	4
SukuJutut tutuksi	6
Riku Niemi – tunnettu kapellimestari ja säveltäjä	8
Perheutisia	11
Sukumme Angolassa	12
Aarteita tutkimassa	14
Älä heitä vanhoja papereita roskiin	16
Tapahtumia	18
Sukuseura tiedottaa	19
Suvun joulukortti äänestys	20

KANNEN KUVA:

Riku Niemi
Kuva: Ila Samoila-Salomaa

Tulkaa mukaan

*Viiri ylös kohoaa
mielen juhlavaksi saa.
Suku meitä yhdistää,
sävel soimaan jää.
Nouse viiri ylös liehumaan,
nouse viiri ylös liehumaan.*

Kuva: Matti Vaskelainen

Näillä sanoilla kutsun teidät Stenroth-suvun vuosikokoustaapahtumaan Saarijärvellä tulevan kesäkuun toisena viikonloppuna.

Outi Ristolainen, Henrikin sukuhaaran Laukaan pappilan jälkeläinen, kirjoitti tämän runon viime syksynä sukumme viirilauluksi. Viirilaulun tulemme laulamaan lauantaina 11.6. ensi kerran yhdessä tutun ”Pikkulintu riemuissaan” sävelellä, kun Stenroth-viiri kohoaa Summassaassa.

Outi Ristolainen on musiikin ystävä ja kuuluu suvun musikaaliseen ”osastoon”. Hänen sisarenpoika on tunnettu kapellimestari ja säveltäjä Riku Niemi, johon saamme tutustua tässä lehdessä lähemmin.

Kaksipäiväisen sukutapahtuman ensimmäinen päivä on iloinen kesätapahtuma kaikenikäisille suvun jäsenille. Keski-Suomi on erityisesti Sara-sukuhaaran Masalinien aluetta ja Saarijärvi onkin valittu kohtaamispaikaksi tuomaan Saran sukua esille.

On aiheellista tuoda esiin Sara-nimen ääntäminen. Meidän Sara Juliana Masalin s. Stenroth syntyi ruotsinkieliseen perheeseen 3.2.1732. Hänen nimensä äännetään siksi ruotsalaisesti Saara. Nykypäivän Sara-nimi on sen sijaan uusi ja tuli almanakkaan vasta vuonna 1995.

Lauantaipäivän ohjelmassa historia ja nykyaika kohtaavat toisensa Saarijärven kulttuurissa. Toimintaa ja kilpailua on tarjolla aikuisille ja lapsille. Näin kaukaisemmillekin sukulaisille tarjoutuu mahdollisuuksia tutustua luontevasti toisiinsa.

Tämän lehden takakannessa on kuusi joulukorttiedotusta, joista lukijat voivat äänestää nettisivuillamme mieleistään korttia suvun joulukortiksi. Äänestää voi myös Summassaassa, jossa kortit ovat nähtävillä suussa koossa. Kilpailun tuloksen julkistamme paikan päällä. Postikortit on suunnitellut Sam von Bell, josta kerroimme viime numerossamme.

Tapahtuman toinen päivä, sunnuntai, on vuosikokouspäivä virallisine ohjelmineen. Olemme merkittävän muutoksen keskellä, sillä sukuseuran pitkäaikainen sihteeri Liisa Sjöblom tulee jättämään tämän tehtävän kokouksen jälkeen. Uuden sihteerin etsintä on alkanut. Olisitko sinä kiinnostunut tästä tehtävästä? Ota yhteyttä, alla yhteystietoni.

Keväätuloa odottaen

Marjatta Salonen
Stenroth Sukuseura ry:n puheenjohtaja
marjatta.salonen@welho.com

JÄSENLEHTI JULKAISIJA
Stenroth sukuseura ry

TOIMITUS
Kaarina Wilskman
päätoimittaja

VIESTINTÄTOIMIKUNTA
Theo von Bell
Marjatta Salonen
Juhani Törmänen
Kaarina Wilskman

OSOITE
Kivenjuuret
c/o Kaarina Wilskman
Kartanontie 6 D 41,
04430 Järvenpää
kaarina.wilskman@kolumbus.fi
puh. 050 439 3180

KOTISIVU
<http://www.stenroth.net>

PANKKI
Stenroth Sukuseura ry
Handelsbanken
FI 3231313001246594

OSOITETIEDOT
Pyydetään ilmoittamaan
sukuseuran jäsensihteerille:
Liisa Sjöblom
Pätsiniementie 9 A 7
37800 Akaa
liisa.sjoblom@pp.inet.fi

PAINOS
600 kpl

TAITTO JA PAINO
Digipaino Keuruskopio Oy

4041 0915
Painotuote

Stenrothit kokoontuvat sukuseuran vuosikokoustaapahtumaan Saarijärvelle 11.–12.6.2016

Olen ollut viimeiset kymmenen vuotta mukana Saarijärven seudun elämässä ja seurailut tämän saman ajan myös sukuseuramme toimintaa. Silti yllätyin lukiessani edellisen Kivenjuuret-lehden sukukokoustaapaamisen ilmoituksesta siitä, kuinka ”Saarijärvi liittyy monin sittein Stenroth-sukuun”.

Vaikka asummekin nykyisin Jyväskylässä, olen edelleen työni kautta tiiviisti mukana Saarijärven seudun elämässä. Sain olla vetämässä kuntien sosiaalipalveluiden ja silloisen terveydenhuollon kuntayhtymän yhdistämistä uudeksi SoTe kuntayhtymäksi ja sen jälkeen jo lähes kahdeksan vuotta tämän kuntayhtymän johtajana. Olen näin osaltani päässyt jatkamaan Stenrothien elämää tällä seudulla.

Olemme asuneet myös Kyyjärvellä ja Saarijärvellä. Seudullinen yhteistyö tulee erityisen hyvin esille sosiaali- ja terveydenhuollon järjestelyissä. Seudun kunnat ovat muodostaneet yhteisen SoTe kuntayhtymän,

joka vastaa kuntien puolesta alueen asukkaiden sosiaali- ja terveyspalveluiden järjestämisestä. Saarijärven seudulla onkin käytännössä jo toteutettu pitkälti se, mitä nyt käynnissä olevassa valtakunnallisessa sote-uudistuksessa tavoitellaan koko Suomeen.

On mukava saada teitä muitakin Stenrotheja käymään Saarijärvellä. Odotan erityisellä mielenkiinnolla kertomuksianne sukumme vaiheista täällä Saarijärven seuduilla.

Tervetuloa!

Mikael Palola (Kvartetto, Nilsin kirja, 538)
kuntayhtymä Saarikan johtaja

Tervetuloa Saarijärvelle!

Saarijärvi on kuuluisa rikkaasta kulttuuriperinnöstään. Tunnumme juuremme, elämme kiinnostuneina ajankohtaisista asioista ja suuntaamme tulevaisuuteen. Sukuseurat ovat tärkeä osa paikallishistoriaa ja sen tallentamista. Ne toimivat myös tärkeänä yhdyssiteenä eri puolilla maata ja maailmaa elävien sukulaisten kesken.

Kirjoitan tätä tervehdystä kodissani Kiimasjärven rannalla, saman vesireitin varrella, missä Erik Stenroth asui perheineen 1700-luvulla. Talot ja pappilat sijaittivat silloin siellä missä ”kala ja leipä kahtoivat vastakkain”, eli järvien rannoilla.

Meitä edeltävät sukupolvet ovat kaskeamalla ja peltoja raivaamalla muovanneet tätä luonnotaan rikasta seutua. Kiitollisena saamme nauttia aiempien sukupolvien työstä sekä ruumiin että hengen ravintoa nauttien. Runebergin

perintö on elävää ja kulttuurin sarkaa elävöittää taidemu-
seon ja säätiöiden lisäksi kirjava joukko aktiivisia toimijoita.

Toivotan Stenrothien sukuseuran lämpimästi tervetulleeksi vuosikokoukseensa Saarijärvelle! Toivon, että viihdytte täällä pidempäänkin kulttuurin, luonnon ja ystävällisen palvelun keskellä.

Timo Rusanen
kaupunginjohtaja

Ohjelma

Stenroth Sukuseura ry:n vuosikokoustapahtuma
11.–12.6.2016, Kylpylähotelli Summassaari,
Summassaarentie 180, Saarijärvi

Sukupäivä lauantaina 11.6.

10–12.30 Ilmoittautumiset pääarakennuksessa.

- 11.30 alkaen lounas, maksu ravintolassa
- 13.30 Stenroth-viirin nosto pääarakennuksen edustalla
- 14.00 Tervetuloa Stenroth-sukupäiville Saarijärvelle,
Mikael Palola (N538), kuntayhtymä Saarikan
johtaja
- 14.30 Pitäjän pappeja Stenroth-suvussa, Anders von Bell
(H737)
- 15.30 Kahvitauko
- Piirustuskilpailu Outi Ristolainen (H926)
- Joulukorttikilpailu Theo von Bell (H770)
- 16.00 Masalin/Costian/Kostian - poimintoja ja uutta
tietoa Saran sukuhaaran Savon suvuista, likka
Oskari Kauppinen Stenroth-sukuun kuuluva
- 17.00 Maastoleikki / sukujen esittelyä
- 19.00 Illallinen Pappilan pöydästä monenlaisen
ohjelman saattamana

Vuosikokouspäivä sunnuntaina 12.6.

- 07–10.30 Aamiainen
- 10.00 Jumalanpalvelus Saarijärven kirkossa
- 11.30 Vierailu Säätyläiskotimuseossa Kolkanlahdessa,
jossa J.L. Runeberg näyttely
- 12.30 Vuosikokouslounas, ennakoilmoittautuminen,
maksu ravintolassa
- 13.30 Vuosikokous

Ilmoittautumiset, hinnat ja huonevaraukset

Ilmoittautuminen ja maksut su 29.5.2016 mennessä ohjelmaraäätälille jan.sundman@pp3.inet.fi tai tekstiviestillä puh. 040 835 7397 sekä osallistumismaksu Stenroth-sukuseuran tilille FI32 3131300 1246594.

Ilmoita osallistujien nimet, lapset (4–14 v.), sukuhaara sekä osallistutko koko ohjelmaan tai yhteen päivään sekä osallistutko lauantain ja sunnuntain lounaalle, jotka maksetaan suoraan ravintolaan ennen ruokailua. Ruokavalioterveiset etukäteen ohjelmaraäätälille.

Koko ohjelmapaketti aikuiset 50 euroa ja lapset 20 euroa sisältää lauantain päiväkahvin, illallisen, kokousmateriaalin sekä Säätyläiskotimuseon pääsymaksun. Lauantain lounas 13e/6,50e, sunnuntain lounas 18e/9e.

Huonevaraukset

Osallistuja huolehtii itse majoituksestaan Hotelli Summassaassa puh. 030 60850 tai sähköpostilla myynti@summassaari.fi. Mainitse Stenrothien sukutapahtuma. Huoneet pääarakennuksessa 2-hh 58 €, 1-hh 88,50 € henkilö.

Miten saavut Summassaareen?

Julkisilla kulkuneuvoilla esimerkkejä

JUNA, Helsinki – Jyväskylä 07.06–10.36
1 vaihto InterCity

JUNA, Helsinki – Tampere 06.16–7.25
Pendolino, ei vaihtoa

LINJA-AUTO, Helsinki – Saarijärvi 06.15 – 12.05
5h 50min., 1 vaihto

ONNIBUSSI, Helsinki – Jyväskylä 07.00–10.30
paikkavaraukset etukäteen

Jyväskylä – Saarijärvi 11.00–12.05
1h 5min Jyväskylän liikenne 13,70 €

12.05–13.15, 1h 10min, **Karstulan liikenne** 13,70 €

TAKSIMATKA Saarijärven linja-autoasema – Hotelli Summassaari n. 8 km, noin 15 €

TERON KYTY Teiskon liikenne/Tero Toukoma (H449), joka vie perille. Maksu Terolle, joka kertoo matkan hinnan ja täsmälliset treffit. Sitovat ilmoittautumiset ja treffi-paikkailmoitukset matkan varrelta 29.5. mennessä Terolle puh. 010 292 2340 tai bussi@teiskonliikenne.fi.

Teron reittimatka lauantaina 11.6.

08.00 Lähtö Tampereen rautatieasemalta

08.40 Orivesi rautatieasema

08.45 Orivesi linja-autoasema

10.45 Jyväskylä matkakeskus

11.25 Saarijärven linja-autoasemalla, jossa bussi odottaa jatkokyytiin halukkaita, matka jatkuu Summassaareen noin klo 12.30.

Paluumatka sunnuntaina 12.6. vuosikokouksen jälkeen päivästainen reitti Tampereen rautatieasemalle.

Hintaesimerkkejä Tampere – Saarijärvi – Tampere 25 €
Jyväskylä – Saarijärvi – Jyväskylä 15 €

Körökörö kirkko- ja kulttuurikyty

sunnuntaina 12.6. Hinta 5 €.

09.30 Lähtö Summassaaren pihalta Saarijärven kirkkoon

11.30 Säätyläiskotimuseossa

12.30 Paluu Summassaareen

SukuJutut tutuksi

SukuJutut opastusseminaari järjestettiin lauantaina 19.3.2016 Hämeenlinnassa. Seminaariin osallistui 10 innokasta SukuJutut-ohjelmasta kiinnostunutta sukututkijaamme.

Kouluttajamme oli Pekka Hänninen. Järvenpään sukututkimuskerhon sukututkimustyön opettajana hänellä on 30 vuoden kokemus. Pekan sukuyhteydet Stenrotheihin käyvät Hannu Kiurun suvun kautta Katariinan sukuhaaraan ja Roschieriin.

Pekka Hänninen lahjoitti seminaarilaisille ohjelman demoversion, jonka avulla hän johdatti tottuneesti kädestä pitäen SukuJutut työn alkuun. Koukutuimme heti. Pekka Hännisen mukaan ”vapaa-ajan ongelmat ja tai tekemisen puute kaikoavat, kun antaa pikkusormensa SukuJutuille”. Ohjelman käyttöoikeus on henkilökohtainen. Tarvittavan lisenssin hinta on 125 euroa. Katso lisää www.sukujutut.fi.

Koulutuspäivä oli kaikille hyödyllinen kertaus- ja päivitystapahtuma, SukuJutut tutkimustyössään kouliintuneillekin. Seminaariin osallistuneet toivoivat jatkokurssitusta asiasta kiinnostuneille.

Päivä jatkui ”Iltaturinoilla” ravintola Huviretkessä. Sukujuttuja riitti vieläkin. Keskustelimme lisäksi mm. seuran nettisivuista ja ”jäsenivuisista”, joita ei ylläpidetä toistaiseksi. Ajatus suljetun facebook-sivustosta keskustelupalstana innosti, kunhan sille löytyisi kurinpitäjä!

Osallistujat luokkakuvassa.

Lennoitsija Pekka Hänninen ja Pertti Toukoma syventyneenä SukuJuttuihin.

» Stenroth-suvun sukutietokanta siirretään SukuJutut-sukututkimusohjelmaan. Hanketta vie eteenpäin sukurekisterivastaava Maaria Puupponen.

Vinkkejä SukuJutut-ohjelman käyttöön

Liisa Sjöblom ja Impi Hagström ovat käyttäneet SukuJutut-ohjelmaa pitkään.

Kivenjuuret pyysi heiltä hyviä vinkkejä aloittelijoille.

Liisa Sjöblom on ollut SukuJuttujen tyytyväinen käyttäjä jo 15 vuoden ajan. Tässä hänen vinkkinsä:

Kaikki henkilöt kannattaa tallentaa samaan tiedostoon. Vaikka sinulla olisi eri sukuja, ohjelma pitää ne erillään. Jos kuitenkin suvut jossakin vaiheessa myöhemmin kohtaavat, ohjelma löytää yhteisen henkilön ja niin suvut yhdistyvät helposti.

1. Laita aina lähde uuden tiedon tallennuksen yhteydessä. Ohjelma tulostaa haluttaessa sukukirjalistaukseen lähteetkin ja niiden perusteella alkuperäisen tiedon voi haluttaessa tarkistaa.

2. Kirjoita henkilön muita tietoja Lisätiedot -kohtaan. Näin voit kerätä henkilöä koskevia aineistoja yhteen keskitettyyn paikkaan ja saat ne tulostettua esimerkiksi sukukirjaan.
3. Ota sukuohjelmastasi säännöllisesti varmuuskopio esimerkiksi ulkoiselle kovalevyille tai tikulle. Näin varmistat sukutietojen säilymisen tietokoneen rikkoontuessa.
4. Optiot -kohdassa voit määritellä ohjelma antamaan automaattisesti esimerkiksi viimeksi syötettyjä paikkakuntia ehdolle tai vaimolle toiseksi sukunimeksi aviomiehen sukunimen.

Impi Hagströmin ovat ohjeet tässä.

Hän on käyttänyt ohjelmaa yli 10 vuotta.

Aloittaessani sukututkimusta oli ohjelman ylläpitämä kyselypalsta "SukuHakuri" suureksi avuksi pulmien ratkaisijana.

5. Kohdasta "Lomakkeet" voit printata "Kyselylomakkeen". Siitä on hyötyä, kun pitää kysellä tietoja sukulaisilta.
6. Tallentaminen on helppoa, kun "keskusikkunassa" on näkyvissä samanaikaisesti viisi sukupolvea ja klikkaamalla henkilöä, saat hänet näkyviin puolisoineen, lapsineen ja lastenlapsineen. Samoin onnistuu tietojen lisääminen ja korjaaminen.
7. "Perhekaavio (CSS)" on selkein tuloste silloin, kun on tallennettu lähtöhenkilö puolisoineen, lapsineen sekä lähtöhenkilön vanhemmat ja isovanhemmat.
8. "Esipolvikaavio" on hyvä tuloste, kun lähtöhenkilölle on tallennettu neljä esipolvea. Siinä näkyvät syntymä- ja kuolinaikojen lisäksi paikkakunnat, ammatit ja vihkiajat.
9. Kun jälkipolvia on tallennettu paljon, oivallinen tuloste on "Jälkipolvet Sukupuuh". Siinä näkyy seitsemän sukupolvea eli lähtöhenkilö puolisoineen, lapset, lapsenlapset sekä lähtöhenkilöt neljä esipolvea niin isän kuin äidin puolelta (nimet, syntymä- ja kuolinajat).
10. Hieno värillinen, oikean puun näköinen, tuloste on "Esi- vanhempien sukupuuh". Siinä lähtöhenkilön ja puolison

Impi Hagström.

yläpuolelle puun oksille tulee lasten, lastenlasten, lastenlastenlapsien nimet ja syntymävuodet. Lähtöhenkilön alapuolelle puun juuriin tulee viisi sukupolvea esivanhempien nimet ja syntymävuodet. Näitä sukupuita on ollut mukava lahjoittaa sukulaisille esimerkiksi syntymäpäivinä. Niistä on kovasti pidetty.

11. DNA-tutkimuksia ajatellen voi tulostaa suoraan Isälinjat ja Äitilinjat kohdasta Esivanhemmat.

Ohjelma mahdollistaa myös valokuvien liittämistä, perhetekstin lisäämistä sekä jopa sukukirjan tekemistä, kun aineistoa on kertynyt riittävästi.

Riku Niemi

– tunnettu kapellimestari ja säveltäjä

Riku Niemi kuuluu Stenroth-sukuun Henrikin sukuhaaran kautta (Kvartetto, Henrikin kirja, 924).
Marjatta Salonen kyseli muistoja ja kuulumisia.

- Lapsuudesta muistan, että meillä musisoitiin paljon. Siskoni kanssa lauloimme ymmärtääkseni jo ennen puhumaan oppimistamme.

- Alusta asti oli varsin selvä, että alkaisimme opiskella myös instrumentteja. Pianonsoiton aloitin viisivuotiaana. Se eteni heikosti. Olin loukannut vasemman käteni ja vioittuneet sormet soveltuivat kehnosti pianonsoittoon. Opettajani vinkkasi vanhemmilleni, että Turun Konservatoriosta löytyy maineikas lyömäsoitinpedagogi, Antero Hytinkoski. Aloitinkin lyömäsoitinopinnot yksityisesti ja vuotta myöhemmin pyrin ja pääsin Turun Konservatorioon.

- Kouluajanani opiskelin musiikkia monipuolisesti. Soitin ja lauloin kaikkea mahdollista musiikkia hyvinkin erilaisissa yhtyeissä ja orkestereissa ja teimme kaikenlaisia musiikillisia kokeiluja. Tärkeimmäksi musiikinlajiksi muodostui moderni jazzmusiikki. Sibelius-Akatemiaan pyrkiessäni valitsin kuitenkin orkesterimusiikin koulutusohjelman, eli ns. klassisen musiikin linjan.

Avanti oli minun juttuni

- Siskoni Ninni opiskeli Sibelius-Akatemian nuorisokoulutuksessa professori Liisa Pohjolan johdolla. Liisa vieraili useasti kotonamme Kaarinassa ja muistan lukioajalta Lissun yrittäneen puhua minua ympäri esittäytymään Jukka-Pekka Sarasteelle ja muille avantilaisille. Vielä tuolloin olin kaikesti liikaa jazzmusiikin pauloissa lähteäkseni vakavasti modernia konserttimusiikkia kohti. Lisäksi kokemukseni helsinkiläisistä – stadilaisista – eivät rajattomasti innostaneet turkulaispoikaa tekemään lähempää tuttavuutta.

- Vaan eipä tuosta montaa vuotta ehtinyt kulua, kun Olli Pohjola soitti 1988 ja pyysi avustamaan konserttiin Tempelaukion kirkkoon. Lähdin mukaan ja sille tielle jäin. Elämässäni oli ehtinyt tapahtua lyhyessä

ajassa paljon. Muutto Helsinkiin kirjoitusten jälkeen 1986 ja syksyllä 1988 olinkin jo ehtinyt naimisiin ja minulle oli syntynyt tytär, Jasmin.

- Avanti oli minun juttuni. Soitin modernia kamarimusiikkia ja osallistuin kaikkiin Avantin orkesteri- ja kamarimusiikkiprojektuihin. Esiinnyimme usein myös eurooppalaisilla festivaaleilla.

Riku Niemi Orchestra RNO Nilsjään louhoksella pienoishelikopterista kuvattuna. Orkesteri kutsuu kuvaa nimellä RNO Kreikassa (Flycam).

Keväällä 1989 olin mukana Brysselissä soittamassa Magnus Lindbergin sävellyskonserttia. Tutustuin Magnukseen ja hän kutsui minut yhtyetovereidensa myötävaikutuksella Toimii!-yhtyeen jäseneksi. Jäsen olen edelleenkin.

- Avantissa musiikillinen tekemiseni alkoi laventua varsin orgaanisella tavalla. Yksi Avantin keskeisistä toimintatavoista oli musiikillisten iltamien, pitkien erilaisia osioita sisältävien riehojen järjestäminen. Ollessamme Noormarkun festivaaleilla joku pysäytti minut käytävällä hengästyneenä ja kysyi voisinko kirjoittaa muutaman sovituksen illaksi. Osaisinko? Kerroin osaavani.

- Seuraavien vuosien aikana sävelsin ja sovitin kaikenlaista, pienempää ja suurempaa, modernia, kevyttä, iskelmää ja jazzia, mitä milloinkin tarvittiin. Ja kun musiikkia tuli kirjoitettua, piti sitä jonkun johtaa ja harjoittaa. Näin huomasin yhtäkkiä hoitavani kapellimestarin tehtäviä huippumuusikoiden kes-

kellä. Tästä olikin sitten lyhyt matka ohjelmakokonaisuuksien suunnitteluun ja festivaalituotantoihin. Yhdeksänkymmentäluvun puolivälissä olin myös yhdessä Kari Kriikun ja Hanna Juutilaisen kanssa muutama vuoden ajan Avantin taiteellinen johtajakin.

- Tuo aika oli paitsi taiteellisesti imponoivaa myös varsin opettavaista ja mielenkiintoista. Ei vähiten musiikkipolitiikan näkökulmasta. Istuin kannatusyhdistyksen kokouksia usein mm. eduskunnan kokouksissa, kannatusyhdistyksen kun kuuluivat tuolloin kiireiset poliitikot Arja Alho ja Eva Biaudet. Avanti pääsi vuonna 1993 suoraan mukaan uudistettuun valtiosuusjärjestelmään. Tuosta riittäisi paljon kerrottavaa, mutta riittänee kun totean, että silloinen kannatusyhdistyksen puheenjohtaja Helena Hiilivirta ja allekirjoittanut teimme ison työn kääntäessämme avantilaiset järjestelmään liittymisen puolelle. Käytännössä äänestytimme

asiasta muusikkokuntaa, kunnes saimme halutun tuloksen. Ei varmasti periaatteessa demokratian näkökulmasta kovin kunniakasta toimintaa. Puolustuksekseni voin sanoa, että tuolloin vuonna 1992 Suomessa ei tulevaisuus näyttänyt taiderahoituksen kannalta mitenkään ruusuiselta. Avanti tarvitsi rahoitusta ja sai sen. Ja toiminnallaan se on osoittanut olevansa yhteiskunnallisen luottamuksen arvoinen.

Oman tien löytyminen

- Avantista jäin pois 90-luvun lopulla. Oma taidefilosofinen ja kulttuuripoliittinen kriisi ja halu päästä tekemään asioita ilman riitelyä ajoivat eteenpäin - ”avanti”. Myöhemmin on sotakirveet haudattu ja yhteistyö jatkuu.

- Soitettuani ja edistettyäni modernia konserttimusiikkia intensiivisesti noin vuosikymmenen ajan huomasin tullessi pisteeseen, jossa jouduin esittämään itselleni kysy-

myksiä. Mitä on hyvä musiikki? Mistä sen tunnistaa? Voisiko taidetukia kehittää paremmin taidetta ja sen yleisöjä palveleviksi? Voinko tehdä näille asioille jotain? Haluanko?

- Menin uusiin naimisiin vuonna 1993 ja perheemme oli kasvanut vuoteen 1996 mennessä kuusihenkiseksi neljän lapsen uusio-, vai pitäisikö sanoa fuusioperheeksi. Tein paljon töitä, etupäässä äänilevytuotantoja tuottajan, sovittajan ja kapellimestarin ominaisuudessa suomalaisille levy-yhtiöille. Lisäksi sävelsin musiikkia teattereihin ja elokuvaan. Kävin myös johtamassa suomalaisia kaupunginorkestereita. Niiden kanssa tein viihdekonsertteja, sekä ns. seremoniakonsertteja, juhlakonsertteja, joulukonsertteja, äitienpäivämatineoita, lastenkonsertteja, koululaiskonsertteja. Yhtä ja toista.

- Olin tullut osin huomaamattani tehneeksi paluun lapsuuteni musiikkiin, rytmimusiikkiin. Jazz oli osin vaihtunut suurten kokoonpanojen viihdemusiikiksi ja repertuaari laajentunut kattamaan erilaista kevyttä musiikkia, mutta myös rytmimusiikin taiteellisempia muotoja.

Koko Suomen orkesteri

- Kaupunginorkestereita johtaessani ja niille musiikkia kirjoittaessani löysin yllättäen itseni oudosta tilanteesta. Esitin eri puolilla Suomea musiikkia, jota orkestereiden muusikot eivät kaikki suinkaan tehneet intohimoisesti. Tietenkin joukossa oli myös taitavia ja omistautuneita muusikoita, mutta yleisilme oli sellainen, että klassiset muusikot vaihtavat vapaalle ja pitävät hauskaa. Hauskanpitoa en ole koskaan vastustanut, mutta oma tilanteeni tuntui hankalalta, koska Helsingissä työskentelin samanaikaisesti

maan parhaiden rytmimusiikkien kanssa. Tuntui oudolta olla esittäjä yleisölle musiikkia parhaalla mahdollisella tavalla kunnioittaen esitystraditioita ja musiikkia niiden omista lähtökohdista. Siemen oman orkesterin perustamiseksi oli kylvetty.

- Oman orkesterin perustaminen oli prosessi, jota valmistelin vuosikausia. Lopullinen sysäys tuli yllättävältä taholta. Suuret viihdeorkesterit tulivat muotiin. Niinhän ne aina tulevat, jos ne nyt ovat koskaan epäsuosittuja olleetkaan. Warner Music Finland tarjosi levytysmahdollisuutta. Ja pitkän pohdinnan jälkeen Riku Niemi Orchestra aloitti studio-orkesterina vuonna 2005. Samana vuonna esiinnyttiin jo studion ulkopuolellakin. Vauhti kiihtyi nopeasti ja jo vuonna 2007 25-henkinen RNO esiintyi useita kymmeniä kertoja ympäri Suomea. Orkesterini oli kiinnittänyt vakituisesti solistikseen suosittun iskelmälaulaja Jorma Kääriäisen. Yhdessä RNO ja Jorma Kääriäinen muodostuivat nopeasti käsitteeksi. Yhdistimme konserteissamme suomalaista iskelmää ja kansainvälisiä evergreenejä. Konsertit rakennettiin show-muotoisiksi ja kaikilla oli kivaa. Yleisö ja muusikot nauttivat toisistaan. -

- Riku Niemi Orchestra on ollut vuodesta 2011 ns. vos-orkesteri, eli se saa toimintaansa säännöllistä valtionosuutta teatteri- ja orkesterilain perusteella. Orkesteri työllistää vuositasolla kokopäiväisiksi työpaikoiksi muunnettuna noin 25 henkeä. Toiminta-alueemme on koko Suomi ja kutsummekin itseämme Koko Suomen orkesteriksi. Toiminnan laajentamista ulkomaille suunnitellaan ja mahdollista on, että itsenäisen Suomen juhluvuonna 2017 nähdään ja kuullaan orkesterin toiminnassa uuden vaiheen alku.

Yleisön tunteita kunnioitettava

Uskallan väittää, että taiteen olemus on myös kommunikointia. Se tarkoittaa vaatimusta taiteen ymmärtämisestä. Populaarimusiikki on itselleni merkinnyt pelastusta ymmärtämisen menettämisestä. Olen saanut taiteen ymmärtämisen takaisin. Koen niin, että taide on aina vaarassa ajautua norsunluutorniin. On tärkeää kyetä keskustelemaan siitä mikä on hyvää. Mikä musiikista ja taiteesta tekee hyvää. Mielestäni yleisölle riittää kriteeriksi se, että pitää jostain. Tuntee saavansa jotakin. Se ei ole vähän. Se on paljon enemmän kuin äkkiseltään voisi kuvitellakaan. Vaatii rohkeutta pitää jostain. Kysymys voi ratketa tiedon tasollakin, mutta usein kyse on tunteista.

- Jos taiteilija haluaa (itse haluan) kommunikoida yleisönsä kanssa, tulee hänen kunnioittaa myös yleisöjensä tunteita. Tämän ei tarvitse tarkoittaa samalla tavoin tuntemista. Mutta tunteelle on annettava valtaa. Tunne voi myös vapauttaa ja vapauden ilmapiirissä voi myös tietoisesti ilmaista ja sanoa asioita ja tulla ymmärretyksi. Mutta ilman vapauden tunnetta on taiteesta vaikea tavoittaa tärkeimpiä asioita: lohtua, iloa, elämän kunnioitusta ja halua elämään. Itse olen löytänyt shown tekemisestä näitä asioita. Ihmisten kuljettaminen tunteiden vuoristoradalla siten, että konsertissa koetaan jännitteitä ja niiden purkautumisia ja päästään katsomaan kaunista maailmaamme niin ilon kuin surun kynneltä läpi – se on aina huikea ja tärkeä matka. Tai sitten ei itketä, vaan annetaan jalan vipattaa. Elämää ja erotiikkaa – sijansa niilläkin.

Perhe uutisia

Bongasitko sukuseuran jäsenen mediassa? Lähetä vinkki ja linkki päätoimittajalle kaarina.wilskman@kolumbus.fi

Timo Siukonen:

1.11. radio-ohjelmassa kerrottiin säveltäjä Juhani Nuorvalan uudesta levystä (Kvartetto, Katarinan kirja, 1363; lue myös Intermezzo sivu 138). <http://yle.fi/aihe/artikkeli/2015/10/06/kulmikas-nuorvala-sai-potrettilevynsa>

1.11. Helsingin Sanomien kirjoituksessa siteerattiin patologian yllääkäri Hannu Sariolaa (Kvartetto, Henrikin kirja, 835). <http://www.hs.fi/kotimaa/a1446261510056>.

Sariola oli mukana myös 29.10.2015 Studio55:n ohjelmassa <http://www.studio55.fi/terveys/article/patologi-nain-eletty-elama-nakyy-ruumissa/5524754>

Liisa Sjöblom:

22.11.2015 ilmestyi useissa Lännen media lehdissä artikkeli Elämä on ohkaisen langan varassa. Siinä kerrotaan kirjailija Jukka Sariolan (Kvartetto, Henrikin kirja, 842) kirjasta, aiheena Afganistanissa surmansa saanut ystävä Seija Järvenpää (ks. Kivenjuuret 35, sivu 16). Artikkelin sisältöä syventää tieto siitä, että Jukka Sariola elää hengityskoneen varassa. <http://www.lapinkansa.fi/viikonvaihte/hengityskoneessa-oleva-kirjoitti-kirjan-elama-on-ohkaisen-langan-varassa/>

9.2.2016 Aamulehdessä ja 3.4. Helsingin Sanomissa kerrottiin Etelä-Afrikassa syntyneen 92-vuotiaan Yrjö Sarasteen (aik. George Bernard

Sarlin, Kvartetto, Katarinan kirja, 160) tavoitteesta tuoda kävelyn maailmanennätys Suomeen. Hän on lisäksi innokas yleisönosastokirjoitusten kirjoittaja. <http://www.hs.fi/sunnuntai/a1459480105437>

Georg Henrik von Wright-juhlavuosi 2016

Akateemikko Georg Henrik von Wrightin (14.6.1916–16.6.2003) syntymästä tulee vuonna 2016 kuluneeksi 100 vuotta. Katso www.kansalliskirjasto.fi/fi/tapahtumat

Onnittelemme 90 vuotta

7.4.2016 Erik von Bruun, (Kvartetto, Saran kirja, 1539)
ks. myös Helsingin Sanomat 7.4.2016 Julistemestari ei osaa jäädä eläkkeelle <http://www.hs.fi/i ihmiset/a1459913815209> ja Kivenjuuret 33, 2014.

Onnittelemme 80 vuotta

24.4.2016 Ville Palola, (Kvartetto, Nilsin kirja, 517)*

6.5.2016 Mirja Pihlaja, (Kvartetto, Saran kirja, 1548)

Onnittelemme 60 vuotta

30.3.2016 Marketta Stenroth, (Kvartetto, Nilsin kirja, 1020)

5.5.2016 Liisa Sjöblom, (Kvartetto, Nilsin kirja, 322)*

*Syntymäpäiväkirjoitukset ilmestyvät syksyn lehdessä.

Otamme osaa suruun

Leena Nieminen
(Kvartetto, Saran kirja, 521)
s. 30.12.1941, k. 17.10.2015,

Rea Päivänsalo
(Kvartetto, Henrikin kirja, 693)
s. 01.08.1923, k. 14.11.2015

Tervetuloa sukuun

Sakari Mehtälä kertoo, että hänen tyttärensä Riikan ja Petri Kajanderin (Kvartetto, Nilsin kirja, 817) perheeseen on syntynyt 28.11.2015 tyttövauva, **Inkeri Kattariina Kajander**.

Sukumme Angolassa

Kotouttaminen ja kotoutuminen ovat tämän ajan sanoja. Meidät kotoutettiin Angolaan. Kuulumme siellä moneen perheeseen.

Isoisäni, Armas Roschier (Kvartetto, Katarinan kirja, 1410) kuoli 1933 vain 52-vuotiaana. Hän oli rukoillut, että joku heidän lapsistaan lähtisi lähetystyöhön. Me saimme lähteä.

Olemme perheenä ja sitten kahdestaan saaneet elää Angolassa yhteensä noin 25 vuotta. Olemme kiitollisia Jumalalle ja lähettäjille noista vuosista. Suuren kiitoksen annamme myös angolalaisille, jotka meidät kotouttivat. Kerromme tässä hiukan heistä. He pitävät meitä sukulaisinaan.

Pastori Noa Ndeutapon vanhemmat olivat muuttaneet nuorina Angolasta Namibiaan evankeliumin tähden. Niinpä heidän esikoisensa ja ainoa lapsensa Noa poika syn-

tyi kristittyyn kotiin Pohjois-Namibiassa, silloisessa Lounais-Afrikassa 25.10.1925. Opettajaseminaarin ja pappiskoulun jälkeen hänet vihittiin papiksi ja lähetettiin lähetystyöhön Angolaan vaimonsa Mahanaimin ja esikoistyttären Martan kanssa 1962.

Suomesta pyydettiin lähetystyöntekijöitä, jotka ehkä voisivat auttaa tässä Portugalin siirtomaassa Namibian naapurissa. Etusija annettiin vihreille läheteille, jotka tulisivat aivan uusina opiskeltuaan ensin portugalin kieltä Lissabonissa. Jumalan ihmeenä koimme, että vaimoni Kaisan ja tyttämme Marin kanssa pääsimme Angolaan loppiaisena 1973. Suurena apuna viisumin saannissa oli sveitsiläinen

lähetyislääkäri Rodolphe Bréchet. Hän työskenteli Angolassa 1942–1979 puolisonsa sairaanhoitaja Anny'n kanssa.

Nimet liittävät perheisiin

Angolassa, Kalukembessä, syntyi toinen tyttämme Riikka. Pääsiäisenä 1973 hänen ristiäisissään oli kansainvälinen seurakunta. Kiitosvirttä laulettiin suomeksi, portugaliaksi, saksaksi ja kwanyamaksi.

Kun Ndeutapot saivat kuopuksensa, he antoivat tälle viidennelle tyttäreilleen nimeksi Kaija-Liisa, joka on Kaisan oikea nimi. Tämä kaimuus liitti perheemme Ndeutapojen perheeseen. Minä olen pastori Noan ja vaimonsa Mahanaimin

<< Pastori Noa Ndeutapo kaikki kahdeksan lasta olivat vielä mukana juhlassa, kun tatekulu Ndeutapon jäi eläkkeelle. Kuvassassa istumassa Noa Ndeutapo ja vaimonsa Mahanaim ja esikoistyttä Eirene Martta, vasemmalta Heimo, Kirsti, Johanna, Pauliina, Kaija-Liisa, Markus ja Miika. Pastori Noa Ndeutapo täytti viime lokakuussa 90 vuotta. Kaksi tytärtä heidän perheestään on jo kuollut, Martta ja Johanna.

vävy, oshitenja. Kaisa on Ndeutapojen lasten sisko. Mari ja Riikka saavat kutsua heitä sediksi ja tädeiksi, kwanjamaksi tate ja meme = isä ja äiti. Kaisa sanoo Noa pastoria isäksi = tate ja Mahanaimia äidiksi = meme. Minä sanon heitä isoisäksi ja isoäidiksi = tatekulu ja mekulu.

Vuosien kuluessa saimme molemmat monia kaimoja. Kuulumme moniin perheisiin. Kun pastori Mário Velho (lue Velju) vaimonsa Raquelin kanssa odottivat kuopustaan, he sanoivat: "Oikeastaan meillä on jo tarpeeksi lapsia, mutta meillä ei ole vielä yhtään Halmetta!" Tyttö syntyi ja sai nimekseen Kaisa Érica. Kun Riikka ei halunnut vuoden työjaksolla raamatunkäännöskonsulttina perustaa omaa huushollia Lubangon kaupungissa, hän asui äitinsä Kaisan luona pastori Márion pappilassa.

Tanssi saatteli takaisin Suomeen

Kun meitä hyvästeltiin eläkkeelle syksyllä 2007, yksi monista kaimoisistani, pastori Erkki Muhanda, esitti Shangalalan kirkossa tervehdyksen kaikkien kaimojen, niin Kaisojen kuin Erkkien, puolesta. Tuo tervehdys oli hänen esittämänsä vauhdikas khumbikansan perinnetanssi. Eipä ihme, että käymme, jos Jumala suo, joka toinen vuosi Angolassa sukuloimassa ja ystäviä tapaamassa.

Asumme nyt Vantaalla. Tyttäremme Mari Voutilainen saa olla Puijon seurakuntapastorina ja Riikka Halme-Berneking saa olla raamatunkäännöskonsulttina Angolassa, hän asuu Amerikassa. Riikka on sanonut, että Jumala on antanut hänelle kolme kansalaisuutta: Taivaan, Suomen ja Angolan.

Mari (vas), pikku-Kaisa ja Riikka Vantaalla toukokuussa 2009.

Kaisa vanhempiensa Márion ja Raquel Velhon sylissä vuonna 2007.

>> Lastemme hoitaja Oreba Nangula Riikan ja Marin kanssa Kalukembessä.

» Erkki ja Kaisa Halme kertoivat lähetystyön ajoistaan Stenroth-sukuseuran adventtitapahtumassa marraskuun lopussa Helsingissä.

Aarteita tutkimassa

Sain vuosi sitten yllättävän yhteydenoton – kiitos sukuseuramme. Kaukainen sukulaiseni Ritva Pesonen (Kvartetto, Nilsin kirja, 187) soitti ja kertoi hallussaan olevasta valokuva-albumista.

Albumin ensimmäisellä sivulla oli kuva mieheni Jaakon vaarista Hjalmar Schroderuksesta (Kvartetto, Nilsin kirja 320). Albumin omistuskirjoitus oli opettajatar Anna Schroderuksen (Kvartetto, Nilsin kirja 313, 1849–1927) sekä toinen omistuskirjoitus hänen sisarenpoikansa, valtionarkiston vahtimestarin Väinö Kekonin (Kvartetto, Nilsin kirja, 178, 1885–1939).

Sovimme tapaamisesta ja sain albumin lainaksi skannausta varten. Kuvat esittivät pääasiassa Kokkolassa asuneita henkilöitä 1800-luvun lopulta. Tämän artikkelin henkilökuvat ovat lähtöisin ko. albumista.

Ritva kertoi suvussa kulkenees-

ta 'aarrelaatikosta'. Se sisälsi kullekkin suvussa kulkeneita tärkeitä muistoja. Sovimme, että seuraavalla kerralla tavatessamme tutkisimme aarrelaatikon sisällön yhdessä.

Aarrelaatikon yllätykset

Maaliskuun viimeisellä viikolla sitten tapasimme uudelleen. Laatikossa oli papereihin käärittynä esineitä. Kuhunkin kääreeseen oli kirjoitettu ruotsiksi, mitä kääre sisälsi. Hämmästyksellemme ei ollut rajoja, kun huomasimme erään käären sisältävän tekstin Uusi Seelanti. Sisällä oli pätkä helminauhaa, jonka joku sukulainen oli tuonut

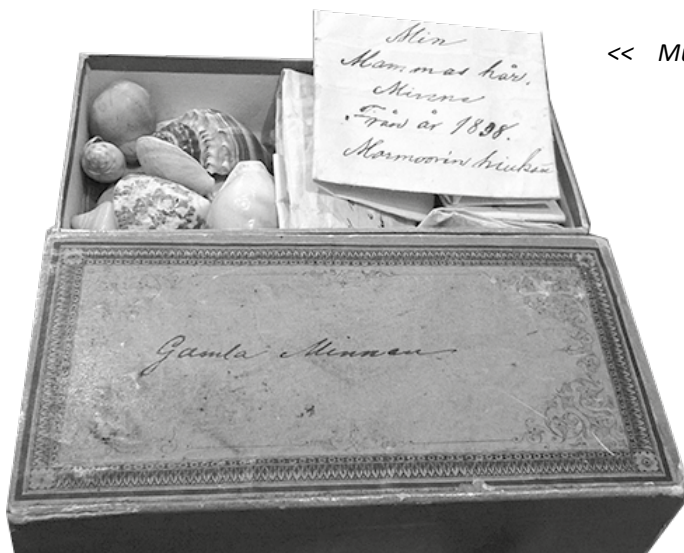

Ritva Pesonen aarreakun sisällön äärellä.

1800-luvulla Uudesta Seelannista. Asiaa paremmin tutkittuani löysinkin suvun esi-isistä merimiehiä. He olivat seilanneet myös Tynnellä merellä. Eräskin merimies oli ollut siellä mukana Suomi-laivalla valaita pyytämässä 1850-luvulla.

Toinen paketti sisälsi kaksi kivenmurikkaa ja tekstinä oli 'hautamonumentin palanen Pompeijista'. Tähänkin on selityksensä. Meille yhteisen Kokkolassa asuneen perheen Schroderusten poika Hjalmar (s. 1855) toimi perämiehenä laivalla ja seilasi muun muassa Välimerellä. Meillä on kotona ranskankielinen konsulin kirje Italiasta vuodelta 1882, jossa ilmoitetaan Hjalmarin menehtyneen sairauteen Italiassa ja tulleen haudatuksi Caligliariin.

Kolmas paketti sen sijaan ihmetytti aikamerkintänsä vuoksi. Siihen oli kirjoitettu Vesuviukseen laavaa, otettu 1839. Toisaalta sama merimies, joka kävi Tynnellä valtamerellä, saattoi jo 1839 olla mukana laivassa, joka seilasi myös Italiaan. Jos arvioni on oikea, kyseessä olisi Kokkolan kappalaisen Jakob Schroderuksen veli merimies Johan Fredrik Sutela (1822–1859).

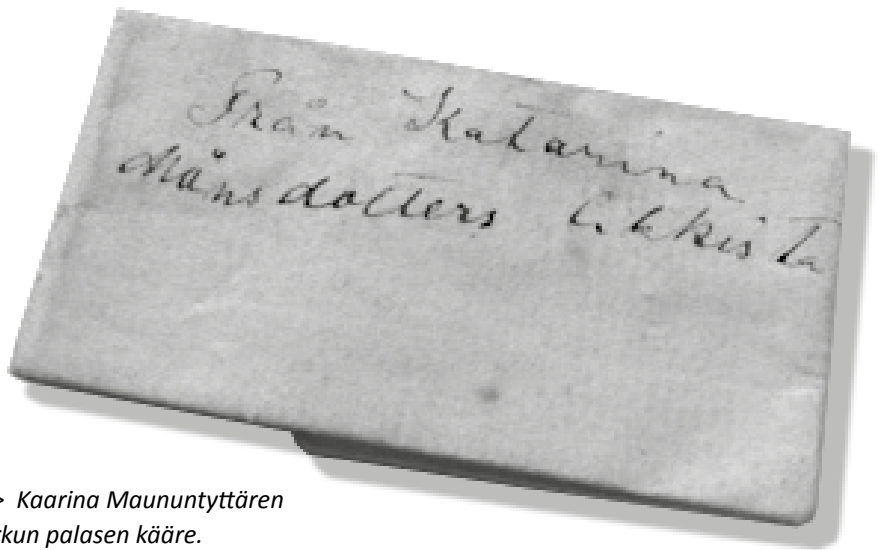

<< Muistojen arkku.

Kangaspalanen Kaarina Maununtyttären arkusta

Ajan tavan mukaan vainajien hiuskiehkuroita oli tallennettu arvokaiden muistojen joukkoon. Mutta suurin ihmetyksen aihe oli palanen kangasta Kaarina Maununtyttären arkusta. Toisessa käärössä oli palanen uunintileistä Gripsholmin linnasta huoneesta, jossa Erik XIV oli ollut vankina!

Ryhdyin sitten selvittämään, miten käsissämme voi mitenkään olla palanen Kaarina Maununtyttären (1550–1612) arkusta. Kävi ilmi, että Kaarina oli haudattu aikoinaan Turun tuomiokirkkoon Tottien hautakammioon. Vuonna 1867 arkku siirrettiin mustaan kivisarkofagiin. Paikalla oli ollut paljon väkeä, muun muassa koko komitea, joka oli touhunnut haudan uudistamista sekä suuri joukko kaupunkilaisia.

>> *Kaarina Maununtyttären arkun palasen kääre.*

Lisäksi löysin netistä vastaavan kuvan Turun museosta, jossa on myös palanen arkun kangasta.

Hajoamistilassa olevasta arkusta oli siis otettu muistoja enemmänkin. Tietojen löydyttyä täytyi meidänkin sitten uskoa, että teksti todella tarkoitti sitä, mitä siitä luimme. Meillä oli hallussamme entisen

Ruotsin kuningattaren arkun palanen.

Liisa Sjöblom (Kvartetto, Nilsin kirja, 322) on Stenroth-sukuseuran sihteeri.

<< *Hjalmar Schroderus (Kvartetto, Nilsin kirja 320).*

>> *Anna Schroderuksen äiti ja sisar Ida (Kvartetto, Nilsin kirja, 313).*

Suku-yhteyksien selvittelyä

Yhteiset sukulaisemme olivat eläneet Kokkolassa 1800-luvun loppupuolella.

Kokkolassa toimi kappalaisena Jakob Schroderus (Kvartetto, Nilsin kirja, 313, 1814–1868), jonka vanhin poika kirkkoherra Jakob Schroderus (Kvartetto, Nilsin kirja 314, 1850–1907) on mieheni isovaari.

Toisaalta Kokkolan kappalaisen toiseksi vanhin tytär Johanna (myöhemmin Kekoni, Kvartetto, Nilsin kirja, 178, 1852–1891) on Ritvan isomummu. Näin Ritva ja mieheni olivat siis pikkupikkuserkkuja.

Anna Schroderus liittyy asiaan siten, että hän oli tuon Kokkolan kappalaisen vanhin tytär, joka toimi Kokkolassa kansakoulunopettajana ja eli elämänsä naimattomana asuen yhdessä nuorimman sisarensa Idan (Kvartetto, Nilsin kirja, 313, 1858–1939) kanssa.

Älä heitä vanhoja papereita roskiin

Jyväskylän maakunta-arkistossa säilytetään Stenroth-sukuun kuuluvien arkistoa.

Maakunta-arkisto palvelee suvun jäseniä tallentamalla suvun jäsenten arkistoja ja vanhoja asiapapereita jälkipolvien käytettäväksi ja tutkittavaksi. Aineiston käytölle voi myös antaa halutessaan rajoituksia.

Mitä arkistoon voi viedä?

Arvokkaita ovat aineistot, jotka kuvastavat henkilön ajatuksia ja kokemusmaailmaa. Sellaisia ovat muun muassa päiväkirjamuistiinpanot, käsikirjoitukset, kirjeenvaihto ja muu henkilökohtaisista ajatuksista kertova aineisto. Ne kertovat henkilön luonteesta ja ihmissuhteista, tottumuksista ja tuntemuksista sekä elämänkatsomuksesta. Nämä asiakirjat tarjoavat lähdeaineistoa esimerkiksi arjen historian, sosiaali- ja mentaalihistorian sekä kansa- ja kielitieteelliselle tutkimukselle – sukututkimusta unohtamatta.

Jotta ymmärretään esimerkiksi päiväkirjaan kirjoitettujen ajatusten merkitys, on syytä tietää enemmän kirjoittajasta ja hänen toiminnastaan. Siksi elämänkerrallisella aineistolla on merkitystä.

Henkilöstä kertovia asiakirjoja ovat mm. koulu- ja työtodistukset, eläke- ym. tukipäätökset, ansioluettelot, jäsenkirjat, kunniakirjat, passi- ja matkustusasiakirjat, henkilökohtainen talouskirjanpito tai taloudenhoitoon liittyvät asiakirjat,

oikeudelliset asiakirjat (kauppakirjat, osakekirjat, vekselit, testamentit, perukirjat, verotusasiakirjat ym.) ja henkilöstä kertovat kirjoitukset. Arkistoon otetaan myös henkilölle saapuneita kirjeitä ja kirjetyypisiä postikortteja.

Tärkeitä henkilöhistoriallisia lähteitä ovat myös päiväkirjat ja vastavia merkintöjä sisältävät almanakat ja kalenterit, puheet, esitelmät, blogit (tulosteina) ym. Henkilön itsen-

sä tuottamia asiakirjoja voivat olla myös muistelmat, julkaisemattomien teosten käsikirjoitukset, muistiinpanot, kirjekonseptit, systemaattisesti kootut tutkimusaineistot (esim. kortistot, luettelot ym.).

Säilytettäviä materiaaleja voivat olla myös henkilön toimintaan liittyvät asiakirjat (pää-, sivu- ja luotamustoimet, harrastukset ym.). Nämä toiminta-asiakirjat kannattaa säilyttää kokonaisuuksittain. Muita

Adele Stenrothin os. Colliander perhe noin vuonna 1898. Vasemmalla istumassa Valkealan kappalaisen leski Adele (Kvartetto, Henrikin kirja, 684) sylissänsä pojanpoika Adi, Mary os. Koptelow ja oikealla Keravan asemapäällikkö Gustaf Jonatan. Takana vasemmalta Värtsilän asemapäällikkö Adlay, seminaarinopettaja, voimistelun lehtori Fanny ja Katja os. Lebedeff. Kaikkien sukunimi on Stenroth. Adlayn perheen ja Fannyn arkistoa siirretään tämän vuoden aikana Jyväskylään Stenroth-arkistoon.

asiakirjoja henkilöarkistossa voivat olla mm. lehtileikekokoelmat, valokuvat (diat, negatiivit), omat painotuotteet, omat kartat ja piirustukset, muut omat AV-aineistot. Valokuvien osalta kannattaa niihin liittää kuvissa esiintyvien henkilöiden nimet ja/tai kuvauspaikka ja muut dokumentointitiedot.

Arkiston luovuttaminen

Sukuseuran historiatoimikunta voi toimia välikätenä luovuttajan ja maakunta-arkiston välissä. Olemme välittäneet arkistoon sukulaisten ar-

kistoja ja osa sukulaisista on toimitanut arkistoja Jyväskylään suoraan. Arkistoon on kuitenkin aina otettava etukäteen yhteyttä ja sovittava luovutuksesta. Luovuttajan tulee tehdä etukäteen arkistonmuodostajan toiminnasta pienimuotoinen selostus, jonka tiedot auttavat arkiston järjestäjää ja tulevia käyttäjiä hahmottamaan henkilön toimintaa ja sen johdosta muodostuneen arkiston asiakirja-aineistoa.

Selvityksen tulee sisältää ainakin

- 1) täydelliset nimet eri muodoissaan ja eri aikoina
- 2) henkilön elinvuodet

3) elämässä tapahtuneet tärkeimmät muutokset.

Liisa Sjöblom
liisa.sjoblom@pp.inet.fi

Stenrothien kvartetto

Stenroth-suvun jokaisesta sukuhaarasta Katarinasta, Henrikistä, Sarasta ja Nilsistä on valmistettu oma sukukirja tarinoineen ja sukutauluineen. Kirjasarja on jatkoa vuonna 2006 ilmestyneelle Stenrothien Intermezzo -sukukirjalle.

Toimituskunta: Sukuseuran historiatoimikunta ja suvun jäseniä.
Päätoimittaja Liisa Sjöblom ja taittaja Harri Salminen.

1 kirja 40 e + postimaksu 8 e
2 kirjaa 70 e + postimaksu 14 e
3 kirjaa 100 e + postimaksu 16 e
4 kirjaa 120 e + postimaksu 20 e

» Osta kirjasi tai koko sarja ja tiedät lisää suvustasi.

Ulkomaille eri postitusmaksu.

Vaniljainen mustikkapiirakka Ikäheimojen tapaan

Oheisen ohjeen mukaan leivotulla mustikkapiirakalla saadaan kesäisin Ikäheimojen suvun suut makeaksi. Reseptin lähetti Risto Ikäheimo. Reseptin Risto on saanut sisareltaan Riitta Niskalalta (Kvartetto, Saran kirja, 2010).

Pohja: 4 dl vehnä jauhoja, 1 tl leivinjauhetta, 1,5 dl sokeria, 1 tl vaniljasokeria, 125 g sulatettua voita tai margariinia, 1 dl maustamatonta jogurttia, 1 muna
Täyte: 2 dl maustamatonta jogurttia, 2 munaa, 1 dl sokeria, 1 rkl perunajauhoja, 1 rkl vaniljasokeria
Pinnalle: noin 3 dl mustikoita

Ohje: Sekoita keskenään kuivat aineet, lisää joukkoon vähän jäähtynyt rasvasula, jogurtti ja muna. Sekoita tasaiseksi taikinaksi. Levitä taikina voidellun piirasvuolan pohjalle ja reunoille.

Sekoita täytteen aineet ja kaada täyte pohjataikina päälle vuokaan. Ripottele marjat pinnalle.

Paista 175 asteisessa uunissa HUOM alaosassa noin 45–50 min. kunnes täyte on kokonaan hyytynyt.

Vihje: voit paistaa pohjaa hetken ennen kuin kaadat täytteen.

Tapahumia

DNA-teemapäivä Erikin merkeissä (Erik 1688–22.9.1766)

17.9.2016 Koski-Cumulus, Koskikatu 5, Tampere

9.30 Aamukahvit kokoustilassa

10–12 Käynkö uudelleen eiliseen

- Miten juurumme paikoillemme
- Miten polkumme vievät meidät

12–13 Lounastauko Huviretkessä

14–15 DNA Stenrothien karttaoppaana

- Geneettinen Sukututkimus

15.30 Iltapäiväkahvit

- Pääsemmekö Erikin jäljille geneettistä tietä pitkin

Ilmoittautumiset 2.9.2016 mennessä
jan.sundman@pp3.inet.fi tai tekstiviestillä
040 835 7397.

Osallistumismaksu 50 euroa sisältää lounaan ja kahvit. Maksu eräpäivään mennessä Stenroth sukuseuran tilille FI32 3131300 1246594.

Ilmoita, jäätkö turinoimaan, illallinen maksetaan ravintolassa.

Tarvitsetko majoitusta? Tee varauksesi kätevimmin www.hotellimaailma.fi kautta. Kysy päivän majoitushintaa myös suoraan +358(0)3 239 22 950.

Ohjelmasta tarkemmin ennen tilaisuutta
www.stenroth.net.

Tervetuloa!

Tervetuloa Stenrothien vuosikokoustaapahtumaan 11.–12.6. Saarijärvelle

Katso ohjelma sivulla 5.

Osallistu – Valitse sukuseuran joulukortti

Sukuseuran hallitus on päättänyt, että teetämme oman joulukortin Sam von Bellin korteista (ks. Kivenjuuret 35, syksy 2015). Hallitus on valikoinut jäsenten päätettäväksi kuusi vaihtoehtoa. Valitse suosikkisi ja käy äänestämässä! Vaihtoehdot on esitelty takakannessa.

Joulukorttiäänestyksen ohjeet

Joulukorttiäänestys toteutetaan sukuseuran nettisivuilla (www.stenroth.net). Etusivun oikeasta laidasta löydät kuvagallerian äänestettävistä joulukorttivaihtoehdoista.

Kuvaa klikkaamalla saat kuvan suuremmaksi ja näet samalla kyseisen kortin äänestysnumeron kuvan alapuolella. Kuvagallerian alapuolella on erillinen äänestyslomake, jossa voit valita suosikkisi numeron ja sen jälkeen paina "vastaa". Olet nyt osallistunut joulukorttiäänestykseen!

Osallistu 3.6.2016 mennessä

Voit vaikuttaa päätökseen myös sukuseuran vuosikokoustahtumassa Saarijärvellä 11.–12.6.2016.

Nyt upea Stenroth-isännänviiri ja -pöytästandaari

Suunnittelu kuvataiteilija Vesa Toukomaan

VIIRI

Koko 40 x 400 cm, 100 % polyesterinen neulos, johon lika ei pinyt. Pikalukko messinkiä.

Hinta 70 €/kpl.

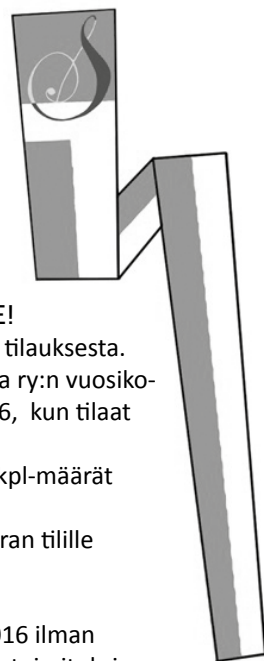
PÖYTÄSTANDAARI

niklattu salko 45 cm ja marmorijalusta, viirin materiaali polyesteri. Hintaa marmorijalustoineen

30 €/kpl, nyt myös ilman salkoa ja jalustaa 25 €/kpl.

Pöytästandaarin jalustan nimikelaatan kaiverruksineen saa halutulla tekstillä, enintään 20 merkkiä kolmeen riviin, hinta merkkimäärän mukaan. Esimerkiksi "Stenroth sukuseura ry" maksaa 11 €.

» Tilaamalla ja maksamalla viiritilauksesi 27.4.2016 mennessä varmistat omasi.

TILAUKSELLASI ON JO KIIRE!

Viirien toimitusaika on 5 viikkoa tilauksesta. Viirisi ehtivät Stenroth sukuseura ry:n vuosikokoustahtumaan 11.–12.6.2016, kun tilaat viirisi viimeistään 27.4.2016.

Lähetä sitova ostopäätöksesi ja kpl-määrät jan.sundman@pp3.inet.fi.

Maksa tilauksen maksu sukuseuran tilille FI32 3131300-1246594.

Nouda Saarijärveltä 11.–12.6.2016 ilman postituskuluja. Sitä ennen ei ole toimituksia. Sen jälkeen postitus hintaan 10 € (2kg saakka).

Jäsenmaksu 2016

Maksu tilille: Handelsbanken FI32 3131300 1246594.

Saaja: Stenroth sukuseura ry

Merkitse viestitilaan jäsenten nimet ja osoite sekä maksuvuodet.

Jäsenmaksu: 2016 on 20 €/vuosi, nuorisojäsen 0 €. Voit maksaa samalla myös vuoden 2015 maksun, jos se on vielä maksamatta. Eräpäivä 31.5.2016.

Sukuseuran sääntöjen mukaan jäsen, joka ei ole maksanut jäsenmaksua kahteen vuoteen, katsotaan eronneeksi.

Jäsenmaksulaskua ei lähetetä erikseen, maksaminen tapahtuu näiden tietojen pohjalta.

Suomen Tilinumerot Maksamattomaksi	FI32 3131300 1246594	TILISIRTO GIRERING <small>Maksu välitetään suoraan tilin haltajalle. Kirjoita maksajanimi ja tilinumerot oikein. Kirjoita myös tilinumeron jälkeinen numero. Jos maksu on suoritettu, ilmoita maksun numero. Tilinumeron jälkeinen numero on 1246594. Tilinumeron jälkeinen numero on 1246594. Tilinumeron jälkeinen numero on 1246594.</small>
Suomen Tilinumerot Maksamattomaksi	STENROTH SUKUSEURA RY	
Maksajan Tilinumero		
Maksajan Puhelinnumero		
Alkuperäinen Tilinumero		Suomen Tilinumerot Käyttötunnus
Tilillä on Päiväkirja		Ennen Päiväkirja
		31.5.2016

Joulukorttiaanostys

Osallistu - Valitse sukuseuran
joulukortti ohjeet sivulla 19

